

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za oden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Bodoče ljudsko številenje.

II.

Ko se je pred desetimi leti vršilo zadnje ljudsko številenje, uvela se je prvič rubrika „Umgangssprache“ (občevalni jezik) namestu do tačas navadne, katera je imela zaznamovati, kateroj narodnosti pripada vsaka oseba. Že takrat povzdignili so resni učenjaki svoje pomisleke proti tej novotariji, trdeč, da po tem načinu ne bode mogoče dobiti za znanstveno statistiko zanesljivih in rabljivih dat o narodnostih. In res je bilo tako, kajti znano nam je še dobro, kako čudno se je štel in kako se je zlorabila ta rubrika od mnogih stranij, a skoraj vedno na škodo narodov, ki so kje v manjšini, kakor n. pr. slovenski na Koroškem in na Spodnjem Štajerskem, akoravno tudi v teh deželah stanujeta stikoma in v številu za te kraje večino predstavljajočim. Znano je, kako se je štel v nekaterih ponemčenih trgih in mestih, kjer so kar cele družine upisavali mej Nemce, drugi zopet upisali so brez vsacega daljnega premišljevanja vse posle in druge od njih odvisne osebe kot Nemce, zapisavši, da se poslužujejo nemškega občevalnega jezika, če to tudi mnogokrat ni bilo niti deloma resnično.

Čuli so se glasovi od vseh stranij, posebno od mej jezikovnih, kako krivično in samovlastno se je postopalo v mnogih krajih, koliko Slovencev bilo je zapisanih za Nemce. Isto tako in nič bolje se ni godilo ob laško-slovenski meji. Naš narod ima poseben dar za naučenje tujih jezikov, hitro se privadi posebno laščini, a tudi nemščini, na to pa se je tudi mnogo grešilo. V mnogih krajih zatrjevalo se je ljudem, katerim ni bilo jasno, kaj je pravo za pravo skrito za „občevalnim jezikom“, naj povejo, če znajo razum slovenskega jezika, še kateri drugi jezik, namreč nemški ali pa italijanski in zapisalo se je zopet na tej podlagi mnogo naših ljudi za tujce in odkrnilo od števila slovenskega naroda.

Mogoče, da bodo pri letošnjem številjenju v raznih krajih ljudje previdneje postopali, in se ne

bodo dali tako z lehka slepariti. Naloga domoljubov po deželi, posebno pa na jezikovnih mejah je, da ljudstvo natanko pouče o važnosti tega številjenja, o važnosti dotične rubrike, da se nobeden Slovenec ne zapiše z drugačnim nego s slovenskim občevalnim jezikom. Nadejamo se, da so se po izkušnjah zadnjega številjenja naši domoljubi v raznih krajih preverili, kako oprezno bode treba postopati, kako strogo bode treba paziti, da se ne bodo ponavljale vse one krivice, ki so se delale narodu slovenskemu. Tako nas je že malo, a nasprotnikom našim je še borno naše število preveč, poskusili bodo zopet z vsemi mogočimi sredstvi krčiti naše število, da nam mogó potem porogljivo reči: Glejte, saj vaš narod se krči, saj vas je vedno manj, to nam kažejo številke, kaj se boste upirali, premalo vas je, da kaj dosežete, raji pustiti ves svoj trud, saj vam itak nič ne koristi itd.

Na drugo stran pa jim mi lahko odgovorimo, da nikakor ni tako. Celo v potujčenih naših mestih ob periferiji, v Gorici in v Trstu, v Celovci, v Celji in v Mariboru čuje se ob tržnih dneh, ko pridejo slovenski okoličani v mesto, na javnem trgu in v prodajalnicah mnogo mnogo slovenskega jezika, ki postane pri tacih prilikah pravi občevalni jezik tudi za poitalijančene in ponemčene mestne prebivalce. In vendar ne bode nobeden teh potujčenih odpadnikov zaradi tega zapisal, da mu je tudi slovenski jezik občevalni jezik, koliko je tujcev med nami, ki se nikdar ne priuče našemu jeziku, mi pa preveč uljudni in postrežni olajšujemo jim občevanje z nami ter se učimo njihovega jezika, občujemo ž njimi v tujem jeziku. In kako nam poplačujejo mnogi to našo uljudnost? Da agitujejo proti našemu domačemu jeziku, da zapisujejo ljudi, ki imajo posla ž njimi, ali so odvisni od njih, za tujce, zapisujoč jih, da imajo tuji občevalni jezik, da se torej vsled tega prištevajo tujemu narodu. Naučimo se vendar jedenkrat tudi kaj od tujcev, bodimo bolj ponosni na svoj slovenski jezik in prisilimo jih, da ga bodo spoštovali tudi oni bolj nego dozdej.

Veliko važnost pokladajmo na to, da se bo vsak naš človek zapisal za Slovenca, da bomo

povsod s številkami pokazali, da narodna zavednost napreduje, da delovanje naše obrodilo je v zadnji h desetih letih sadú, nadejati se hočemo obilnega sadu. Ne samo pri narodnih veselicaх naudušujemo se za svojo sveto narodno stvar, tudi pri uztrajnem delovanju skažimo se, da se zanimamo, da nam je istinito mar, da povsodi ohranimo meje narodu svojemu, da se postavimo v bran pogubnemu delovanju naših nasprotnikov. In tako posebno hvalžno polje narodne delavnosti podaje nam baš bodoče ljudsko številenje. Organizujmo se povsodi za važno to delovanje podučujmo ljudstvo o veliki važnosti tega številjenja, skrbimo za to, da se bode povsodi vršilo pošteno in brez krivic, glejmo posebno tudi na to, da bodo izvrševalni organi povsod storili svojo dolžnost, zaprečimo, kolikor mogoče vse nepravilnosti, da bomo po dokončanem delu z mirno vestjo mogli reči, da smo storili narodno svojo dolžnost.

Obračamo se torej posebno do slovenskih domoljubov na jezikovnih mejah, da prično že sedaj delati v tem oziru, da začno že sedaj podučevati ljudstvo. Ne zanašajmo se na to, da je še dosti časa do konca leta, porabimo vsako priliko, ko pridemo v dotik z narodom, da ga opozorimo na važnost številjenja. Kar bomo zdaj zamudili ne bomo mogli tako naglo zopet popraviti, kajti za dolgih deset let veljale bodo številke, katere bode spravilo na dan to ljudsko številenje. Obžalovati bi bilo, če bi vsled naše malomarnosti bile nam nepovoljne. Pokažimo tudi tukaj, kar tako radi povdarjamo vedno in povsod, da „Slovan gre na dan“! Y.

Slovenske posojilnice.

Število slovenskih posojilnic.

Leta 1889. je delovalo že 35 posojilnic, t. j. za 6 ali za 17% več, kakor l. 1888, in sicer je prirastla na Štajerskem 1 (Marnbreg), na Kranjskem 1 (Ribnica), na Koroškem 4 (Djekshe, Šmibel, Glinje, Celovec.) Na Kranjskem je jedna posojilnica svoje delovanje ustavila, t. j. posojilnica v Podbrezji na Gorenjskem. Imela je baje preveliko kapitala, katerega ni mogla plodonosno naložiti.

LISTEK.

Tedenske drobtinice.

(Valenštajnov ostrog; vojaki gimnazijci; Kamnik; nove zgradbe; Fišerjev salon; obisk Ljubljancanov; Sokolska slavnost v Celji; Celjski škorpiljon; Celje in Maribor; krvave in „prismojene“ glave; „Findelkinder“; „Slovan povsod brate ima“.)

Ljubljana postala je zadnje dni pravi „Valenštajnov ostrog“, kamor se človek gane, vidi vojake, pešce in konjike, tako da je postalo nekoliko živahnije gibanje po sicer precej mirnih in zapuščenih mestnih ulicah. Mirna in tiha fizijog nomija mesta spremenila se je za nekaj dnij in posebno veselé se tega novega življenja naši gostilničarji in trgovci ter si gotovo žele, da bi to trajalo kaj dalj časa. A kaj se hoče, kmalu odšli bodo vojaški gostje in postalo bode zopet tiho, v zapuščenih prostorih pa, posebno v šolskih poslopjih bode se začelo pripravljati za nove došlece, ki bodo prihrumeli po končanih počitnicah od vseh stranij, potem pa bode mesto pridobilo za leto dnij zopet svoje navadno vsakdanje lice.

V gimnazijskem poslopju samem imamo nastanjena dva batalijona Celjskega polka, ki bode po končanih vajah pridobil neizmerno, kajti ponosno

smel bode reči vsak pojedinu mož, da je le malo tacih polkov, da bi vsak mož bil v gimnaziji, in to še v višji gimnaziji Ljubljanski.

Ker sem tedaj videl, da je že itak preveč ljudi v Ljubljani, porabil sem zadnje gorke dni avgusta, da se ohladim za par dnij v svežem gorenjskem zraku in podal sem se v prijazni Kamnik, kjer mi biva stari prijatelj, veseli „Fant iz Perovega“ in mnogo družih dražih znancev. Še jedenkrat hotel sem pred otvorjenjem železnice poskusiti prijetnosti vožnje s pošto, katere bode skoraj tudi poznane samo še iz pripovedk iz minolih časov, kajti kmalu vozil nas bode tudi na to stran brzi hlacon. Z zadoščenjem opazil sem, da se je Kamnik v par letih, kar ga nesem videl zopet olepšal z nekaterimi novimi elegantnimi zgradbami ter se vse pripravljalo, da se bode mestece v narbolj prijazni obliki presentiralo mnogobrojnim obiskovalcem, katerih se gotovo ne bode manjkalo, ko bode jedenkrat gotova železniška zveza. Jako lep in za Kamnik velik, čisto nov salon zgradil je gosp. Fišer, tik lepo obnovljene biše notarja gosp. Šmidingerja, v katerem salonu se bode dalo posebno dobro peti, ker ima izborna akustiko, kakor sem se prepričal sam zjutraj, zvečer pa tudi praktično slišal potrjeno, ko nas je vesela družbica domačih pevk in pevcev razveseljevala z različnimi

slovenskimi pesmicami. Nadejam se, da bode novi g. Fišerjev salon še mnogokrat odmeval od slovenskih pesmij, ter da se bode, ko bode tudi še obširni vrt dogotovljen, marsikaterikrat v poletnem času bodočega leta vršila kaka lepa veselica v teh zares lepih prostorih. Tudi g. okrajni sodnik Polec zgradil je blizu pošte jako lepo in okusno izdelano hišo in mnogo družih videl sem še, katere dajo prav lepo moderno vnanost mestecu ter kažejo, da se Kamničani zares trudijo, tudi v mestu napredovati in poleg naravnih lepot kraja olepšati mesto samo, kolikor le mogoče. Gotovo bode prihodnje poletje obisk Ljubljancanov prav mnogobrojen in se bode neizmerno povzdignil naš Išl, kakor ga je tako rado imenoval nek tuji prijatelj Kamnika, kader bode jedenkrat gotova železniška zveza.

A ne bode mi dolgo dano uživati gorenjskega zraka, kajti narodna dolžnost kliče me nazaj, da priredim, česar je treba, ter da se popolnoma „izmavam“ za Sokolsko slavnost v Celji. Akoravno nesem niti trenotek dvomil, da bi se moglo zgoditi drugače, vendar mi je v veliko zadoščenje, da se je stvar konečno rešila tako kmalu in da je konec negotovemu stanju in cincaju, katero je žugalo pokvariti vso lepo to slavnost. Veseli me posebno, da vse pihanje in strupeno bljuvanje nemčurskega

Tudi se je bil duša tega podjetja preselil od tam. Leta 1890. se je ustanovila jedna nova posojilnica na Štajerskem (v Vitani), jedna na Kranjskem (v Kamniku), snuje se hranilnica in posojilnica tudi v Kranji, 4 baje na Koroškem (n. pr. v Sinčevsi, ki že posluje, le na Primorskem se že par let nobena posojilnica osnovati ne more.

Vrsta slovenskih posojilnic.

Vse slovenske posojilnice so gospodarske zadruge v zmislu postave od l. 1873 z neomejenim ali omejenim poroštvo. Neomejeno poroštvo ima na Štajerskem 14, na Kranjskem 4, na Primorskem 1, na Koroškem 6, skupaj torej 25, 71% vseh posojilnic, ostalih 10 posojilnic ima omejeno poroštvo. Ker so pa posojilnice z neomejenim poroštvo večje veljave, zato večkrat že obstoječa posojilnica z omejenim poroštvo svoja pravila premeni tako, da se preustroji v zadruzo z neomejenim poroštvo. — Skoro vse posojilnice rabijo krepko domače ime „posojilnica“, nekatere z pridevkom „okrajna“, 2 s pridevkom „kmetška“, 1 se imenuje „ljudska“, 3 se zovejo „hranilnice in posojilnice“, 1 posojilnica in hranilnica, 4 „hranilno in posojilno društvo“ (bolji je izraz „zadruga“ — Genossenschaft — kakor društvo „Verein“, kajti „društva“ so osnovana na drugih postavah, kakor zadruge, kakeršne so vse posojilnice.) Le jedna posojilnica ne nosi imena, iz katerega bi se dal naravnost posneti njen delokrog, delokrog denarne zadruge. To je „obratniško pomočno društvo“ v Ljubljani, ki je sicer najstarejša slovenska posojilnica.

Starost slovenskih posojilnic.

Iz računov teh naših denarnih zavodov je posneti, da je ravnokar omenjena zadruha izdala že 34. letni račun. Čez 20 let ne posluje nobena druga slovenska posojilnica. 15—18 upravnih let štejejo 4 posojilnice Ljutomer (18), Sv. Jakob (17), Šoštanj (16), Mozirje (15), 14 upravnih let imata dve (Ormož, Metlika), 5—10 upravnih let šteje 16 posojilnic, 2 delujeta 4 leta, 1 posojilnica je stara 3 leta, 2 poslujeta 2 leti, 6 jih posluje 1 leto in pri jedni nismo mogli tega števila poizvedeti.

Svoje poslovanje je pričelo še le letos kacic 6 slovenskih posojilnic.

Denarni promet.

Ves denarni promet je bil leta 1889 — 7,910.076 gld., t. j. okroglih osem milijonov. Ker je znašal predlanskim 5,973.091 gld., zvišal se je po tem takem skoro za 2 milijona ali za 32%. Največji denarni promet imela je Celjska posojilnica (nad milijon), potem Metliška (962.604 gld.), nadalje Mariborska, potem Ptujška itd. Ali pri nekaterih posojilnicah se nam ne dozdeva, da bi navedena števila dejanskim razmeram odgovarjala. Prvič je že to pomota, da se skoro pri vseh posojilnicah denar, kar ga je v gotovini konec leta, ušteva mej promet. Ali to je le mala razlika. Večja razlika nastane, ako se pri podaljšanih tako postopa, kakor, da bi se dolžna svota vrnila in potlej zopet izposodila. S tem si posojilnica le nepotrebno delo

Celjskega škorpijona ni imelo nikakega uspeha. Kakor se zviža škorpion, če se mu zakuri na okolu in videč, da ne more uiti iz ognjenega kroga, nazadnje z lastnim želom piči samega sebe, tako se zviža zdaj v divji strasti škorpion Celjski, ter videč se obdanega okolu in okolu od ognjenega kroga probujenega in zavednega slovenskega naroda, sluti, da se tudi njemu bliža ura, ko bode ujedel samega sebe. Gotovo pa ne bomo žalovali za njim mi Slovenci, niti mirno in trezno misleči Nemci ali nemški misleči Celjani, katerim samim gotovo preseda divja strast, s katero se odlikuje omenjeni škorpion.

Zavedni Slovenci Celjske okolice bodo že skrbeli, da ne ugasne nikjer ognjeni krog narodnega naidušenja, in škorpionove ure so štete. Sicer pa se Slovenci prav malo in nič ne plašimo njegovega pihanja in se bomo prav dobro imeli v Celji isto tako, kakor smo se imeli v Mariboru, za nas ne bode treba bajonetov, da nas branijo, da bi v njihovi senci delali slavnosti. Na svojih domačih tleh izhajali bomo že tudi brez njih, zagrizenim nasprotnikom pa svetujemo, naj gredo isti dan v Celovec, če bi jim utegnile Sokolske srajce dražiti njih živce, in če utegnil bi kateremu zlit se žolč ali pa ga zviti krč, in žal bi nam bilo zanj. Saj ravno taki nestrpni individui našej stvari več horistijo, nego mislijo, in prav treba nam jih je. Njih neprosto-

nalaga. Saj tudi nove menice treba ni, saj imajo navadne menice 3 leta veljavo. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 3. septembra.

Deželni zbori

snidejo se še le v oktobru, ko se zvrše nove volitve tudi na Dolenjem Avstrijskem. Posebno se z radovednostjo pričakuje zborovanje češkega deželnega zbora, ki bode odločil, kaj bode s spravo.

Razmere na Češkem.

Kako so se razmere na Češkem za Mladotiče ugodno zasukale, kaže najboljša to, da se za deželnozbornsko dopolnilno volitev v Chrudimu Staročehi niti kandidata postaviti ne upajo, da si je dosedaj ta okraj zastopal Staročeh. Ker tudi pri dopolnilnih volitvah v dveh drugih okrajih najbrž zmagata mladočeška kandidata, se pomnoži število mladočeških poslancev, kar bode gotovo uplivalo na vsa pogajanja o spravi.

Vnanje države.

Rusija in Avstrija.

„Novoje Vremja“ piše, da so v Peterburgu proti vsakemu zblizanju z Avstrijo. Rusiji ne treba sporazumljenja z Avstrijo, ker se drugače lahko napravi protivesje proti avstrijskim nameram na Balkanu. Mir je več nego zajamčen. Avstrija ne more več pričakovati, da bi Nemčija in Italija pospeševali njene načrte. Načrti cesarja Viljema morda ne ugajajo vlastem, ki neso pri tripelalijanci, pa vendar njegov značaj jamči, da ne odobrava sredstev avstrijske diplomacije.

Razpuščena iredentska društva.

Italijanska vlada je, kakor znano, razpustila mnogo iredentskih društev. To se je menda zgodilo na izrecno željo kraljevo. Motijo se pa oni, ki mislijo, da so se ta društva razpustila le Avstriji na ljubo. V njih se ni gojilo le sovraštvo proti Avstriji temveč tudi republišansko mišljenje. Poslednje je tudi pravi vzrok, da je vlada energično jela postopati proti tem društvom. Če se razširi preveč republišanski duh, prišel bi prestol v nevarnost.

Bolgarsko vprašanje.

V kratkem izide neka brošura o bolgarskem vprašanju. V njej se bode naglašalo, da Koburžan ni nasprotnik Rusije in da želi spraviti se z njo. To brošuro izdaja kak Koburžanov pristaš, ki vidi, da se sedanje stanje v Bolgariji ohraniti ne dá, in da bode Koburžan prišljen pobrati svoja kopita, če se ne spravi z Rusijo. Ta brošura pa zaželenega uspeha ne bode imela, kajti car nikdar v to ne privoli, da bi na bolgarskem prestolu bil katolik.

Dopisnik „Newyork Herald“ je bil nedavno pri princu Ferdinandu. Koburžan mu je izjavil, da na sporazumljenje z Rusijo ni misliti, dokler vlada car Aleksander III. Dopisnik pravi, da je knez ponosen na bolgarski narod in pa na to, da že tri leta vlada. Pred njim je princa bil pohodil angleški zastopnik, ki je gotovo bil prinesel ugodna poročila zastran priznanja, ker je bil princ tako vesel. Princ se peča le z vnanjo politiko, notranjo pa prepušča Stambulovu. Marsikaj kaže, da se bode princ kmalu skušal znebiti Stambulova. Upliv prinčev je mnogo večji, nego se misli. Trgovska pogodba, katero misli Stambuloval skleniti z Avstrijo, ga bode najbrž pokopala, ker bode v škodo Bolgariji. Tako misli dopisnik. Princ je dopisniku pokazal portret svojega prednika, vse vence in udanostne adrese, katere je dobil

voljne humoristične ekspektoracije v obskurnem njihovem leibžurnalu Celjskem služijo nam le v smeh, dokazalo pa se jim je tudi od druge resne strani, da se jim ne prišteva nikakešna veljavo, kajti prestopilo se je na dnevni red preko njih besnih groženj o krvavih glavah in jednacij stvarih.

Da naše glave ne bodejo krvave, za to bomo skrbeli že sami, oni pa naj skrbijo, da njihove ne bodo „prismojene“ ter naj se obnašajo, kakor se spodobi omikanim ljudem, če so tega sposobni, potem pa ne bode treba nikakešnih bajonetov. Par strastnih prenapetih rogoviležev menda vendar ne bode že imelo prve in odločilne besede, na čast Celjskemu prebivalstvu hočemo to verjeti, in ne dvomimo, da bodo mirni Celjani sami skrbeli za to, da se ne skruni s kako surovostjo čast njihovega mesta.

Domoljube Celjske naj le slobodno imenuje obskurni ta organ „Findelkinder der Mutter Slavia“ in kar je jednacij duhovitih in bedastih izrazov, pisarnico necega domoljuba „russische Kanzlei“, nas vse pa „Wenden“. S tacimi neumnostmi se le smeši v obeh vsacega pametnega človeka. Pokazalo so bode dne 7. in 8. septembra v Celji, da Slovenstvo se razvija na vse strani, da „Slovan povsod brate ima“ pokazalo se bode, da Sokoli so fantje „ki nosijo zdravu mišico i srce junačko“ ter se ne plašijo kokodakanja vsake kukavice. Na veselo svidenje torej v Celji!

Ahasver II.

Slivniški junak. Te stvari hoče tako dolgo hraniti princ, da Sofija dobi Westminsterko opatijo.

Milan in Natalija.

Bivši srbski kralj Milan pri vsaki priliki naglašuje svoje prijateljstvo z Avstrijo, soprogo svojo pa slika za sovražnico Avstrije in prijateljico Rusije. Te dni se je po časopisih širila vest, da hoče kraljica Natalija v kratkem priobčiti pisma, katere jej je pisal Milan po nesrečni bolgarskosrbski vojni. Iz teh pisem se baje razvidi, da je kralj po Slivnici in Pirotu sam se hotel približati Rusiji, in da je tudi Garašanin bil za to. Če je omenjena vest resnična, pride kralj Milan v neprijetno zagato.

Društvo spasilcev sv. Petra

imenjuje se novo društvo, katero snuje francoski škof Fava. To društvo bode imelo namen, na vse strani zagovarjati papeštvo in njegove pravice. Novo društvo je že dobilo papežev blagoslov. Podobna društva se bodo osnovala tudi po drugih državah in bodo pred vsem delovala na to, da se obnovi papeževa cerkvena oblast.

Židje v Rusiji.

Ruska vlada vender hoče začeti strožje stopati židom na prste. V oktobru izdal se bode nov ukaz proti židom. Hkratu se bode objavila dopolnilna naredba, v kateri se bode opravičevalo postopanje proti židom, in katera bode obsegala marsikaj, kar židom ne bode ugajalo.

Grška zbornica

je razpuščena s kraljevim dekretom in dne 26. okt. bodo nove volitve. Pri volilnih agitacijah bodo posebno zabavljali proti Turčiji in Bolgarom zaradi imenovanja bolgarskih škofov. Opozicija bode to zadevo skušala izkoristiti v svoj prid in vlada bode zaradi tega tudi najbrž malo rožljala s sablo. V Carigradu seveda se za grško vpitje ne bodo zmenili, dobro vedoč, da ima „Nord“ prav, pišoč, da zaradi imenovanja bolgarskih škofov ne bode prišlo do vojne. V Atenah tudi nemajo posebnega poguma, da bi boj začeli.

Musa bej.

Na prigaujanje angleške vlade se je Turčija bila odločila, da pošlje Muso beja v Medino v prognanstvo. Na potu je pa bej ušel. Najbrž so ga turška oblastva nalašč izpustila, morda celo na migljej iz Carigrada. Znano je, da ima Musa bej mogočne zaščitnike v turški prestolnici.

Dopisi.

Iz Šoštanja 31. avgusta. [Izv. dopis.] Ni še dolgo, odkar se je čitalo po časnikih, kakšne krivice so nam delali naši nemčurji pri zadnji volitvi, da so nas še jedenkrat spravili pod svoj jarem. Mi uložili smo pritožbo, katera pa menda še danes ni rešena. A ne samo pri volitvah, ob vsaki drugi priliki skušajo, kako bi nas zatrli in nam škodovali. Tako je Šoštanjski rojak na javni dražbi kupil posestvo in hišo, na katerej je že od nekdanj vedno bila gostilna. Uložil je prošnjo za dovoljenje gostilne, a nemčurji so rekli: „Wir lassen keinen Windischen mehr aufkommen!“ in prošnja bila je odbita. Mož izdal je mnogo denarja za prošnje in pisanje, pa še danes nema gostilne, dasi je že nad poldrugo leto, odkar je bil začel prositi.

Nasproti pa drug slučaj. Privandran nemčur kupil si je tudi hišo. Temu so pa takoj dali dovoljenje in v osmih dneh imel je že krčmo odprto. Tujci imajo torej v nas prednost pred domačini. Seveda ta nemčurska krčma je že morala biti potrebna, sicer bi naši nemčurski pevci, ali bolje rečeno „bavhrednerji“ ne imeli kje kazati svojega umetnega petja. Pri teh pevcih so skoro sami taki, ki še glasno govoriti ne morejo, in kadar pojo, je takšen šum, kakor bi kdo čmrle dražil. Omenjeni nemčurski gostilničar se je izrazil: „Diese fünf Windischen können mir schon ausbleiben!“ zato je obžalovanja vredno, da mu naši možje še silijo denar. Večkrat se čita: Svoji k svojim! tega se držimo. Saj imamo svojih gostiln dovolj, saj imamo lepo urejeno čitalnico, ki ima mnogo udov in izurjeno pevsko društvo, tako močno, da jedna desetina prekaša vse nemčurske pevce.

Še drugo pritožbo imam. Naša občina pro-uzročila je, da se je vsem narodnim rokodelcem naložil velik pridobinski davek, da mora vsak blizu 30 gld. plačevati od svojega krvavo pridobljenega zaslužka. Nemčurskih rokodelcev nobeden plačuje tako visocega davka, zato uprašam, so li za nemčurje drugi zakoni, nego za nas? Vse delovanje naših nemčurjev naperjeno je le na to, kako pritisniti tega ali onega narodnjaka. A vsaka pesem le nekoliko časa traja, prišla bode doba, ko bode tudi nemčurskemu gospodstvu odklenkalo in se bode pričelo novo življenje za naš slovenski trg, kakor se je pričelo okolu Celja.

Iz Kranja 2. septembra. [Izv. dop.] Z naudušenjem pozdravili smo lansko leto veselo vest, da si v nemški trdnjavi v Tržiči, snujejo slovenski rodoljubi — zavetje, „bralno društvo“ — z občinim veseljem pozdravil je to vest širni slovanski narod, ter želel mlademu društvu najboljšega uspeha. — Malokomu seveda je bil boj, v kojem je zmaga zavednost peščice Slovencev proti množini nemškutarjev — vsaj pristnih Nemcev, poznat nam je samo jeden — a naudušenje za narodno stvar prodrlo je napore nasprotnikov, uničilo sredstva, katerih posluževali so se le ti do brezkrainosti. — Niti brezimna žugalna pisma, katera je dobival predsednik društva, niti plakati, ki so se našli tako pogostoma pribiti pred društvenimi prostori neso omajali pričetege dela, temveč ravno nasprotno oduševljala so ta sredstva in dajala so jim pogum, delovati in boriti se neustrašeno za svoj obstanek. Upliv mogotca, kateremu je slehera slovenska beseda trn v peti in ki se je pred kratkim izrazil, da odpotuje dne 7. t. m. raji na konec sveta, kakor, da bi si ob navzočnosti slovenskih „psov“ tek pokvaril — zabranil je mnogim pristop v društvo, zabranjuje jim ga še danes.

Da pri enakih razmerah ni moči društvu napredovati tako, kot si želi, umevno je vsacemu.

A vendar šteje danes društvo nad 60 članov, ki trdno kot skala stoje pripravljeni, bojevati se i v prihodnje neustrašeno za obstoj svoj.

Očividno je torej, da potrebuje društvo podpore v vsakem obziru; podpirajmo je torej povsem, pokažimo zlasti njihovim nasprotnikom dne 7. t. m. zanimanje za nje, pokažimo jim sebosno mi, ki smo v ugodnejem položaji, z mnogobrojno udeležbo, da Slovenec ljubi brata Slovenca in da naroda našega ni utopiti v žlici vode.

Iz Postojne 2. septembra. (Požar, naše gasilno društvo.) V petek dne 29. m. m. proti 11. uri po noči nastal je v srednjem mlinu na žagi g. Alojzija Lavrenčiča ogenj. Nevarnost bila je velika in bati se je bilo, da bo vse pogorelo. Naše vrlo gasilno društvo prihitelo je nemudoma z 2 brz galnicama in 2 lestvama na pomoč. Zdelo se je, da je vse že izgubljeno: žagina streha bila je vsa v plamenu, šupa za les in mlin sta tudi že jela goriti, vendar se je posrečilo po četrtturnem neumornem delovanji ogenj zadušiti in na žago omejiti. Škode je površno računano do 1000 gld. Pri tej priliki moramo vso hvalo izreči našemu gasilnemu društvu, osobito njegovemu načelniku g. Petriču. On je z bistrim očesom pregledal situacijo in s popolnoma umestnimi povelji zaprečil še večjo škodo. Vsa hvala in čast pa vrlim gasilcem, kateri so nemudoma prihiteli na pomoč ter s čudovito pridnostjo in naporom delali do 2. ure po noči. Vse prebivalstvo je polno hvale in vse je občudovalo čudovito pridnost in izgledno disciplino našega gasilnega društva. Nanj ponosni mu pa kličemo: Vivat, floreat, crescat!

Domače stvari.

— (Iz Celja:) Za osnovalno slavnost „Celjskega Sokola“ vrši se vse točno in gladko. Tudi naznanila gledé stanovanj prihajajo mnogoštevilno. Vender pogrešamo imen nekaterih gospodov, ki se slavnosti gotovo udeležiti nameravajo, ki se pa odboru še neso naznanili. — Prosimo torej, da to gospodje z rodbinami in tudi posamezni gospodje takoj storé, da ne bode pri razdelitvi stanovanj zaprek in zmešnjav. Opozarjamo, da ima vsa stanovanja v hôtelih in gostilnah odbor v rokah.

Odbor „Celjskega Sokola.“

— (K osnovni slavnosti „Celjskega Sokola“) pridejo s Hrvatskega poleg Sokolov še nekoliko članov „kluba biciklistâ Hrvatskoga Sokola“ in tamburaši društva „Merkur“.

— (Odbor „slov. bralnega društva“ v Tržiči) obrnil se je s prošnjo do sl. c. kr. okrajnega glavarstva v Kranji, da se dovoli ob priliki veselice dne 7. t. m. uhod društev v Tržič z zastavami. — Tej prošnji je glavarstvo ugodilo. — Nasprotniki to čuvši, jeli so pobirati okolu pristavešev podpise in nabrali v resnici 30 podpisov, ter se pritožili proti ukrepu tukajšnjega glavarstva, in kakor se govori tudi pri višjih oblastvih. Opravili seveda ne bodo nič, ker tukajšnje glavarstvo je njihovo pritožbo že odklonilo in mnenje naše je, da store jednako i višja oblastva.

— (Osebne vesti.) Gosp. profesor Ivan Franke premeščen je iz Ljubljane na gimnazijo

v Novem mestu; gosp. profesor Sturm premeščen je iz Novega mesta na realko v Sâchshausu. — Gosp. Ivan Miklošič, učitelj na Mariborski vadinici, je umirovljen. Pri tej priliki izreklo mu je naučno ministerstvo priznanje za mnogoletno marljivo in uspešno delovanje.

— (Premembe v politiški upravi.) Okrajni glavar Rudolf grof Pace premeščen je na svojo prošnjo v Lonč (Deutschlandsberg), okrajni glavar dr. Alfonz vitez Scherer iz Lipnice v Radgonu, okrajni komisar dr. Oto Tirka iz Celja v Gradec.

— (Plemstvo) podeljeno je g. dr. Oskarju Pongratzu, družniku stavbinskega podjetja „Bratje Pongratz“.

— (Premoženje razpuščine „Pro Patrie“) znaša 40.524 gld. 67 kr., katere je popravil predsednik društva dr. Cofler pod gotovimi pogoji izročil mestnemu zastopu Tržaškemu, katerega delegacija je ponudbo dr. Coflerja vsprejela, in bode predložila vso zadevo, ker presega njeno kompetenco, mestnemu zastopu. Ni dvombe, da bode ta premoženje vsprejel in porabil, kar bo mogoče v svrhe, kakor jih je imelo razpuščeno društvo.

— (Gosp. František Ekert,) znani češki rodoljub, s katerim smo se seznanili ob prihodu Čehov v Ljubljano in kateri s posebnim veseljem pohaja Bled in Gorenjsko, spisal je za „Slovanský Kalendař“ za 1891. l. potopisno črtico „Ku slapu Bochyňské Savy“. V tej črtici oduševljeno opisuje divne gorenjske kraje, za katere bode v Čehih vzbudil izvestno živahno zanimanje. Črtici dodal je tri podobe: Gorenjska ženska noša. — Bohinjsko jezero. — Slap Savice.

— (Vojaško.) Včeraj imelo je vojaštvo Ljubljansko zaradi slabega vremena vaje šele ob 2. uri popoldne in se vrnilo proti 7. uri v mesto. Danes je počitek. Jutri pride k vajam zopet korni poveljnik Württembergski. Vaje bodo še v četrtek in petek, in sicer na gorenjski strani proti Kranju in v okolici Smlednika. V soboto odpusté se vojaki rezervisti, drugi polki pa odidejo v svoje prejšnje garnizije.

— (Podčastniki) tu pri vajah bivajočih polkov in lovskih batalijonov priredili so včeraj skupni veter, pri katerem je svirala godba 97. pešpolka. Dasi vreme ni bilo posebno ugodno, bil je vrt Koslerjev vender poln podčastnikov in družega občinstva, mej katerim je bilo ženstvo gotovo najbolj zadovoljno, kajti izbornemu koncertu sledil je ples.

— (Izvažanje srebra v orijent.) Zadnje dni peljali so več vagonov srebra iz Budimpešte čez Ljubljano v Trst, od koder se odpošlje v orijent. Vlak spremljal je poseben uradnik.

— („Učiteljski Tovariš“) prinaša v 17. in 18. št. nastopno vsebino: Cesarjeva zahvala. — Prof. Fr. Orožen — Ljubljana: O zemljepisnem poduku. (Dalje.) — „Sl. N.“: Razstava izdelkov iz strokovnih šol v Ljubljani. — Odbor Matice Slovenske: Slovenska beseda. — J. Marn: Knjiga Slovenska. — Ukazi in odredbe šolskih oblastev. — Dopisi. — Iz zaveze slovenskih učiteljskih društev. — Vestnik.

— („Vrtec.“) Časopis s podobami za slovensko mladino ima v 9. šte. nastopno vsebino: Iz primorskih bojišč. — Zorka in mati. — Prijatelj. — Burja. — Resnica. — Prepelica. — Junak. — Iz Gregove učilnice. — O mački, petelinu in kosi. — Varuj se laži. — Listje in cvetje.

— (Vabilo k veselici,) koje priredi Vipavska čitalnica dne 8. septembra t. l. (Malega Šmarna dan) v svojih prostorih. Vspored: 1. Pozdrav gostom. 2. B. Ipavec: „Slovo od lastovke“. 3. B. Ipavec: „Planinska roža“. 4. „Jerca-polka“. 5. „Dobro jutro“, veseloigra v dveh oddelkih. 6. Ples. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Ustopnina 30 kr., sedež 20 kr.; ustop k plesu 1 gld. K prav obilni udeležbi najuljudneje vabi odbor.

— (Vabilo k javni tomboli,) katero priredi z dovoljenjem sl. c. kr. gosposke prostovoljno gasilno društvo v Polhovem gradu na prostoru pred graščino v prid svoji blagajnici dne 7. septembra 1890. Dobitki: 3 ambe, 5 tern, 5 kvatern, 5 činkvinov, 3 tombole. Dobitki so mnogovrstni, veliko vredni in koristni; glavni dobitek je stiskalnica za sadje v vrednosti 40 gld. Tablica velja 20 kr. Začetek ob pol 4. uri popoldne. Ob neugodnem vremenu se preloži tombola na prihodnjo nedeljo. K obilni udeležbi vabi se najuljudneje.

— (Srečen padec.) Dne 30. avgusta splezal je šletni Anton Tavčar iz Gadinje pri Dutovljah na neko steno snemat golobja gnezda. Po neopreznosti ali nezgodi pal je v 20 metrov globoko brezno. Začel je kričati, ljudje prišli so na pomoč in nekdo spustil se je po vrvi v prepad ter spravil iz globine dečka, ki je bil navzlic veliki višini le neznatno poškodovan.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri včerajšnji prvi obravnavi zatožena sta bila Janez Vodenik (Gričarjev) 18letni kmetski fant iz Gorenjih Tep, okraj litijski, in Martin Dolinšek, 18letni posestnikov sin, hudodelstva uboja. Dne 20. marca t. l. zvečer nagovoril je Vodenik Dolinška, da sta šla na cesto počakat Franceta Kopača, s katerim je bil Vodenik zaradi fantovskih stvari v kregu. Po noči je bilo in vsak oborožil se je s kolom. Dolinšek udaril je prvi, a slabo zadel onega, kateremu je bilo namenjeno, namreč Kopača, Vodenik pa je zavihtel kol na kmetskega fanta Toneta Koretija, kateremu ni bilo namenjeno, a zadel le predobro, tako da mu je črepinjo prebil, in je Koreti 21. dan marca umrl. Porotniki (načelnik g. Klein) so krivdo Dolinška zanikali, glede Vodenika pa potrdili in poslednji bil je obsojen na teško ječo petih let, poostreno s postom. — Pri drugi včerajšnji obravnavi zatožen je bil Janez Curk hudodelstva rop in spolskega posiljenja. Obravnava se je vršila tajno. Hudodelstva rop bil je zatoženec oproščen, obsojen pa zaradi posilstva na petnajst mesecev teške ječe. — Pri današnji prvi obravnavi zatožen je bil 22letni posestnikov sin France Bevc iz Topola pri sv. Katarini hudodelstva uboja. Dne 6. junija t. l. je kovača Franceta Koširja, s katerim sta bila že daljši čas v jezi, sunil na poti, ko sta se vračala iz Vrabč, kjer sta v gostilni pila, s tolminskim nožem v vrat s tako silo, da so zdravniški izvedenci izpovedali, da je Košir živel le dve do tri minute in potem umrl. Porotniki so ga krivim spoznali in obsojen je bil Bevc na pet let teške ječe, poostrene s postom in temnico ter trdim ležiščem. Materi ubitega ima plačati 200 gld. odškodnine iz svoje dote.

— (Gozdni požar na Hrvatskem.) V Plaskah blizu Karlovca bil je te dni velikanski godni požar. Več kot tisoč oral najlepših gozdov je uničenih, škoda znaša bajé nad jeden milijon goldinarjev. Sumi se, da bilo zažgano iz hudobije, ker je začelo goriti na več krajih ob jednem. Ker je bilo vreme burno, ni bilo mogoče ognja omejiti, še le dež, ki je začel liti po noči, zabranil je daljnje razširjevanje pogubnega elementa.

— (V Begunjah pri Cerkuici) razpisano je mesto družega učitelja. Plača 400 gold. Prošnje do 20. t. m. — Na dekliski dvorazrednici v Ribnici razpisano je mesto druge učiteljice. Plača 400 gld. Prošnje do 7. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budejevica 2. septembra. Vsled 24-urnega dežja Vltava in pritoki silno narasli. Predmestja deloma preplavljena. Preplavljenecm dovažajo v čolnih kruha. Škoda velika. Prodajalnice v mestu večinoma zaprte.

Gastein 2. septembra. Včeraj popoldne začelo je snežiti. Danes zjutraj bili so vsi hribi do dna pobeljeni.

Berolin 2. septembra. Oficijozni „Hamburger Correspondent“ trdi, da sestanek v Narvi ni imel zaželenega uspeha in da sta vladarja slabe volje ločila. Zaradi tega se pa položaj ni pohujšal, vse ostane pri starem. „Post“ javlja iz Peterburga, da je bilo občevanje mej cesarjema najsrčneje. Najboljše merilo za uspeh bila je cesarja Viljema izvrstna dobra volja.

Dunaj 3. septembra. „Wiener Zeitung“ objavlja, da je deželnega sodišča svetnik Ivan Ribitsch v Ljubljani povodom svojega umirovljenja dobil naslov deželnega nadsodišča svetnik.

Tešin 3. septembra. Cesar došel ob 7. uri zjutraj, vsprejeli so ga deželni predsednik, korni poveljnik Spitzer, civilna oblastva, duhovščina. Cesar nagovoril na kolodvoru prisotne dostojanstvenike, šel ob fronti veterancev in gasilnih društev in se mej zvonenjem, streljanjem topičev in naudušenimi klici v gost spalir postavljene množice odpeljal v slovesno okrašeno mesto. Pri mostu čez Olso pod slavolokom pričakovali so vladarja mestni

zastopniki, belo oblečene deklice, katerih jedna mu je s kratkim nagovorom podala šopek cvetic. Cesar peljal se je potem dalje v nadvojvode dvorec, kjer je dvorni stan. Na vsem potu bili so nadvojvode rudarji v spalir postavljeni.

Praga 3. septembra. (Avtentično.) Pri zgradbi mostu na čolnih delujoče pijonirje zaslela je povodenj in odnesla ponton z vojaki v njem. Devetnajst pijonirjev se pogreša, a upa se, da se rešijo, ker se ponton ni prevrnil. Tudi v Kaplici in Trebonji narašča povodenj.

Kiel 3. septembra. Brodovje je za „revue“ razvrščeno. Avstrijsko brodovje v prvi vrsti, zraven šolsko in maneversko brodovje, zadaj torpedno brodovje. Ob 8. uri pozdravilo s streljanjem vse brodovje cesarsko zastavo, vihrajočo s „Hohenzollerna“. Nemške ladije potegnile nemške zastave vrhu srednje glavne jambore, avstrijske pa na prednje jambore. Krasno vreme.

Nižni Novgorod 3. septembra. Mlad človek z revolverjem ustrelil na guvernerja Baranova. Krogla ni zadela, napadovalca so prijeli.

Razne vesti.

* (Razpuščenih radikalnih društev) v Italiji, ki so imela ime „Oberdank“ in „Barsanti“, bilo je 15. Največ bilo jih je v Romagnu, v nekdanjih papeževih deželah, kjer ima radikalna stranka največjo zaslombo. Italijansko časopisje zadržalo se je temu koraku vlade nasproti precej rezervirano, da so pa radikalni listi izražali se precej ostro, to je naravna stvar. Pri tem napadajo se ve da tudi posebno Avstrijo, ker jo dolže, da je ona kriva postopanju italijanske vlade. Predsednika rimskega Oberdankovega kluba postavili bodo pred sodišče.

* (Afriški denarji.) Za Afriko kujejo Nemci novce, ki imajo na jedni strani nemški napis, na drugi strani pa napis v domačem afriškem jeziku. Afričani so tako srečni, da je njih jezik našel mesto na denarji, mi avstrijski Slovani pa še vedno nemamo slovanskih napisov na bankovcih.

* (Umor v železniškem kupeji.) Znano je, da je jako nevarno, voziti se po italijanskih železnicah, posebno v prvem in drugem razredu. Te dni je na železnici, ki drži iz Florencije v Bolonjo, bil umorjen in oropan neki inženjer. V Bolonji našli so ga mrtvega v vagonu. Imel je več ran na hrbtni in malko mu je ure in listnice. Zločinca še neso zasledili.

* (Morilec oproščen.) V Parizu so porotniki oprostili borznega agenta, ki je ustrelil meničarja, ki ga je hotel oslepariti za 19.000 frankov.

* (Samomor mlade gospe.) V Znojmu umorila se je mlada gospa, soproga mladega uradnika. Oblekla se je jako lepo belo, prižgala dve sveči, potem pa se obesila. Ko se je soprog vrnil domov, bila je že mrtva.

Volilna shoda

v Idriji in v Planini.

Uljudno vabim cenjene volilce na volilna shoda, in sicer dne 7. septembra t. l. ob 3. uri popoldne v Idrijo in dne 8. septembra t. l. ob 5. uri popoldne v Planino.

V Ljubljani, dne 2. septembra 1890.

Dr. And. Ferjančič,
državni poslanec.

Šiuren zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zapetja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja glavobolja, pomanjkanja slasti do jedi in drugih slabosti, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prášek“. Skatljica 1 gld. — Vsak dan ga razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (55-11)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

2. septembra.

Pri **Mallé:** Doller, Linhart, Stolovsky z Dunaja. — Raina, Oraschen iz Trsta. — Jilek iz Gradca. — Rauh iz Pulja. — Rojko iz Gorice. — Melani iz Požuna.

Pri **Slonu:** Globočnik iz Kranja. — Kühne iz Trsta. — Higersperger iz Celja. — Moravec iz Beljaka. — Ševar iz Novevasi. — Kischik iz Kočevja. — Deutsch, Schwarz iz Velike Kaniže. — Schuk iz Pazina. — Golob iz Podgore. — Pl. Mottoni iz Bistrice. — Goldhammer z Dunaja.

Pri **južnem kolodvoru:** Schweiger iz Trebnjega. — Truka iz Pulja. — Tempo iz Monfalcone.

Umrli so v Ljubljani:

1. septembra: Janez Pirich, prisiljenec, 52 let, Poljanski nasip št. 50, za srčno hibo.
2. septembra: Anton Omulec, umrovljeni paznik c. kr. tobačne tovarne, 67 let, Tržaška cesta št. 26, za emfizemor.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
2. sept.	7. zjutraj	732.9 mm.	12.2° C	sl. szh.	dež.	1.10 mm.
	2. popol.	735.1 mm.	15.4° C	sl. zah.	obl.	dežja.
	9. zvečer	735.9 mm.	18.0° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 13.5°, za 3.3° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 31. avgusta 1890.

	Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	433,500.000 gld. (+ 13,221.000 gld.)
Zaklad v gotovini	243,640.000 „ (— 35.000 „)
Portfelj	170,380.000 „ (+ 9,802.000 „)
Lombard	23,781.000 „ (+ 2,035.000 „)
Davka prosta bankovčna rezerva	18,963.000 „ (— 12,837.000 „)

Dunajska borza

dne 3. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	88.05	87.95
Srebrna renta	89.55	89.40
Zlata renta	105.55	104.95
5% marcna renta	101.10	101.30
Akcije narodne banke	969.—	976.—
Kreditne akcije	308.—	307.75
London	111.05	111.15
Srebro	—	—
Napol.	8.82	8.83 1/2
C. kr. cekini	5.32	5.33
Nemške marke	54.37 1/2	54.45
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177
Ogerska zlata renta 4%	100	75
Ogerska papirna renta 5%	99	25
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	111	50
Kreditne srečke	100 gld.	—
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	164
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	219	50

Jednega dijaka

vsprejme boljša obitelj v stanovanje in na hrano. — Naslov obitelji pove uredništvo „Slov. Naroda“. (675)

Hlapec

priden, pošten in izveden v kmetijstvu in živinoreji, **dobri takoj v duhovni hiši dober prostor.** — Ponudbe upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (670)

3 dijaki

vsprejmo se takoj pod zmernimi pogoji za prihodnje šolsko leto v stanovanje in hrano pri

Frančiški Černe,

Starl trg h. št. 17, II. nadstropje, v Ljubljani. (674-1)

10 hektolitrov dobre stare

slivovke

po 58 gld. hektoliter proda (648-5)

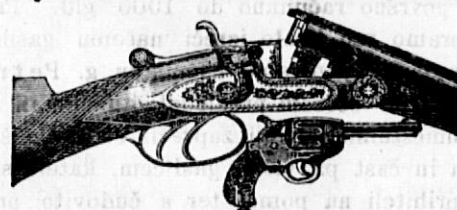
Fran Prijatelj v Tržiši, p. Mokronog.

JANEZ OGRIS

puškar

(341-37)

v Borovljah na Koroškem (Ferlach in Kärnten)

priloga vsakovrstne dobre puške iz svoje delavnice. Ob enem naznanja, da tudi prenareja kresne puške na puške zadovke (Hinterlader) in prevzame druga popravila po najnižjih cenah.

Genike s podobami določila brezplačno in franko.

Posebni vlak v

LESCE-BLED in OTOČE-BREZJE

z dokaj znižano ceno

odide iz LJUBLJANE povodom Marijinega praznika

v ponedeljek dne 8. septembra t. l.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. ob 6.45 zjutraj, dohod v Lesce ob 8.30 zjutraj

Odhod iz Lesce ob 8. uri zvečer, dohod v Ljubljano ob 9.45 zvečer.

Vožna cena za tje in nazaj z odpravo vred za III. razred 80 kr.

Slovesna sv. maša v cerkvi na otoku darovala se bo ob 10. uri dop.

Da se morejo vršiti potrebne priprave pravočasno, prosijo se uljudno, da bi udeleženci blagovolili prej ko mogoče preskrbeti se z voznimi listki. Isti se dobivajo pri podpisnem skrajni čas do nedelje zvečer. Na dan odhoda novo dohajajočim se vsprejam ne more zajamčiti. — V mnogobrojno vdeležbo uljudno vabi

JOS. PAULIN,

pisarna za potovanje v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

Vožni listki dobijo se tudi v Ljubljani pri g. FANI v Špitalskih ulicah, g. PODREKAR-ju na sv. Jakoba trgu in tudi v hotelih. (672-2)

Izvrstno, dobro ohlajeno

Graško marcno pivo

I. Graške delniške pivovarne in Puntigamsko

v steklenicah

s patentiranim zatvorom.

Naroča se pri gospodu Gruber-ji v glavni tobačni zalogi v Ljubljani, Mestni trg št. 18. (645-6)

Štev. 15.511.

(673-1)

Razglas.

V zmislu §. 6. zakona z dne 23. maja 1873. leta (štev. 121 drž. zak.) se naznanja, da bo

prvotni imenik porotnikov za 1891. l.

od 5. do 12. dne septembra t. l. v magistratnem ekspeditu na ogled, ter da ga vsakdo lahko pregleda in naznani svoj ugovor.

Porotniškega posla so po §. 4. omenjene postave oproščeni:

1.) Tisti, ki so že prestopili 60. leto svoje dobe, za vsegar;
2.) Udje deželni zborov, državnega zbora in delegacij za čas zborovanja;

3.) osebe, ki neso v dejanski službi, pa so podvržene vojni dolžnosti, za ta čas, ko so poklicane k vojaški službi;

4.) osebe v službi cesarskega dvora, javni profesorji in učitelji, zdravniki in ranocelci in tako tudi lekarji (apotekarji), ako uradni ali občinski načelnik za-nje potrdi, da jih ni moči utrpeti, za sledeče leto;

5.) vsak, kdor je prejetemu poklicu v enem porotnem razdobju kot prednji ali namestni porotnik zadostil, do konca prvega prihodnjega leta po pratiki.

Mestni magistrat Ljubljanski

dne 30. avgusta 1890.

Župan: Grasselli l. r.